IN COLOANELE DE SPORT
ale ziarelor străine...

In anul 1955, numele sportivilor noștri au urcat tot mai sus pe tabelele de concursuri și, ca un corolar firesc, au luat loc din ce în ce mai des în paginile ziarelor de sport din atîtea și atîtea țări. De cîte ori s-a scris în presa de peste hotare despre campionii și campioanele noastre? Cine ar putea să numere... Precizia statisticianului este aci aproape inaplicabilă. In schimb, un lucru se poate preciza, anume că ziarele străine au avut mereu cuvinte de laudă despre sportul romînesc. Să încercăm ca, prin cîteva spicuiri, să vă dăm mai jos o imagine a felului în care au fost privite peste hotare performanțele noastre în anul care a trecut.

Incepem cu ziarul celor mai buni sportivi din lume.

Советский Спорт

Organul Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și al Sindicatelor a închinat mișcării sportive din R.P.R. numeroase articole și reportaje. Cu prilejul zilei de 23 August au fost descrise biruințele sportivilor romîni pe o pagină întreagă. Vorbind despre avîntul sportului de mase în țara noastră, ziarul scria aceste rînduri pline de conținut: **„Baza materială a mișcării de cultură fizică și sport a fost simțitor lărgită. In Rominia au fost amenajate mii de terenuri de sport, au fost construite zeci de stadioane, baze nautice și bazine de înot, au fost utilate noi săli de gimnastică“.**

★

Voleibaliștii romîni, clasați pe locul II la campionatele europene masculine din acest an, au evoluat recent în R.D. Germană, în cadrul cîtorva întîlniri prietenești. Iată ce scria, după aceste întîlniri, ziarul berlinez:

Sport-Echo

„Sportivii germani au avut mult de învățat de la oaspeții noștri dragi și au folosit în mod util timpul petrecut în antrenamentele comune. Acestea s-au dovedit încă odată deosebit de folositoare și a ieșit în evidență faptul că între popoarele noastre nu există secrete. Cel mai bun învață pe cel mai slab. iar cel mai slab se străduiește să-și însușească experiența celui mai bun...“

★

Österreichische Volksstimme

Ziarul acesta apare la Viena și are o rubrică de sport deosebit de apreciată. In ea au fost comentate pe larg succesele jucătorilor noștri de tenis de masă la ultimele campionate mondiale. **Măiestria romîncei Angelica Rozeanu este inegalabilă** — scria acest ziar după întreceri. **Ea este cea mai bună jucătoare de tenis de masă a tuturor timpurilor. In multe țări, Angelica Rozeanu ar putea deveni, fără dificultate, campioană la probele masculine...“**

★

Tot despre Angelica Rozeanu a avut deosebite cuvinte de laudă ziarul italian

La Gazzetta dello Sport

cu prilejul campionatelor internaționale de tenis de masă ale Italiei, desfășurate în luna noiembrie la Milano. Sub titlul **„Gantner și Rozeanu au obținut victorii de clasă“** ziarul italian a subliniat măiestria jucătorilor romîni, care au cîștigat toate cele cinci probe cuprinse în programul campionatului.

★

L'EQUIPE

cotidianul sportiv din Franța a publicat un mare reportaj despre campionatele internaționale de atletism ale R.P.R., de la București. Ziarul francez consideră aceste campionate drept cele mai importante întreceri atletice în perioada dintre campionatele europene de la Berna și Jocurile Olimpice de la Melbourne. **„...Cea mai importantă competiție a calendarului internațional din acest an, datorită participării deosebit de valoroase, participare mai valoroasă decît cea de la Festivalul de la Varșovia și decît cea de la Jocurile Panamericane...** — scria L'Equipe — **Campionatele internaționale ale Rominiei, a căror tradiție se afirmă din ce în ce mai mult sînt pe cale de a deveni întreceri clasice ale atletismului internațional, dacă judecăm după interesul marilor federații de a fi reprezentate la acest concurs. In felul acesta, se aduce implicit, un omagiu organizatorilor, ale căror eforturi întrec imaginația noastră, a francezilor, puțin obișnuiți cu manifestații de o asemenea amploare, manifestații care vin să încununeze un important program reprezentat prin campionatele europene de tir, volei și canotaj academic feminin; omagiul se referă, de asemenea. la excelenta calitate a instalațiilor stadionului Republicii.“**

★

Clasamentele sînt un mod de exprimare foarte laconic, dar și foarte gustat de cititorii oricărui ziar de sport. Iar unele clasamente vorbesc mai mult decît reportaje întregi. Astfel, am socotit deosebit de semnificativ clasamentul întocmit de ziarul maghiar

Népsport

după terminarea campionatelor europene de baschet masculin. Este vorba de clasamentul celor mai buni „coșgheteri“ ai campionatului. Ziarul din Budapesta constata că din primii 10 coșghetari, 4 erau din echipa Rominiei! In acest clasament: Folbert a ocupat locul II cu 162 coșuri, Răducanu locul VI (134), Fodor locul VII (133), Nedeff locul IX (126).

Dar frumoasele aprecieri ale specialiștilor maghiari se adresează și fotbaliștilor romîni. Intr-adevăr, în „Nepsport“ am putut citi cuvinte de laudă despre fotbaliștii din reprezentativa Bucureștiului, învingătoarea echipei Budapestei în finala întrecerilor sportive de la Festival. **„...Rominii au învins datorită voinței de care au dat dovadă,** — scria ziarul maghiar, — **pentru că au jucat mai calm și au dominat, uneori chiar cu autoritate“.**

★

Chiar învinși, fotbaliștii romîni au jucat bine în întîlnirea R.P.R.—R.D.G. — este părerea revistei germane.

Fußball-Woche

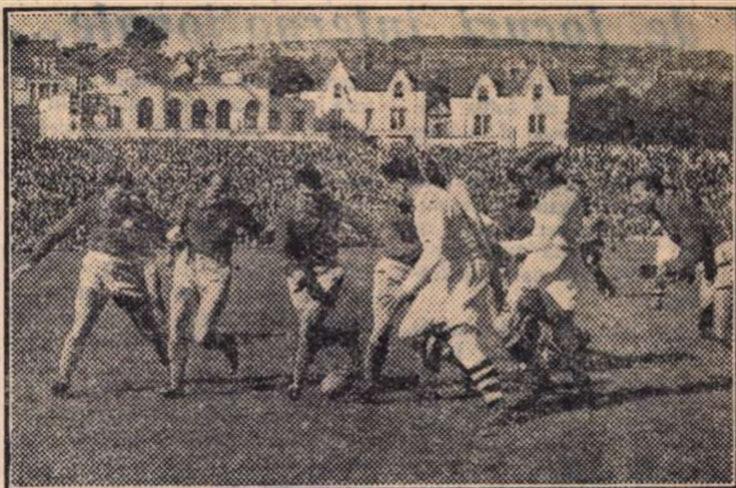
„Noi am luptat cu mai multă însuflețire — scria comentatorul german, — **dar rominii au practicat un joc mai tehnic și puteau să cîștige dacă forțau ritmul... Juniorii romini au fost o adevărată revelație. Ei ne-au întrecut din toate punctele de vedere“.**

★

Vom încheia aceste spicuiri cu un extras din comentariile ziarului belgian.

LES SPORTS

asupra frumoasei victorii a sportivilor romîni la campionatele europene masculine de canotaj academic desfășurat la Gand (Belgia): **„Cine ar fi îndrăznit să pronosticheze acum trei zile o victorie a rominilor în proba de 4 fără cîrmaci? Și totuși, „patrul“ lui Dinamo București a triumfat în modul cel mai categoric posibil. Rominii au impresionat prin puterea de luptă, prin omogenitatea mișcărilor și excelenta lor pregătire atletică“.**

Pentru prima oară, publicul englez a avut ocazia, în toamna acestui an, să urmărească evoluția unei echipe romîne de rugbi. Jocul și performanțele echipei Bucureștiului au confirmat în totul impresiile cu care s-au înapoiat din Capitala Romîniei cei 15 jucători de la Swansea. Invingînd din nou Swansea — de data aceasta — cu 19—3, făcînd meci nul cu Harlequins din Londra și pierzînd (la mare luptă) — 6-3 — în fața celebrei echipe din Cardiff, rugbiștii romîni au atras atenția tuturor specialiștilor.

Fotografia noastră arată o fază din meciul Swansea-echipa Bucureștiului, disputat în orașul de pe malurile Atlanticului.

De la 3-59 la 6-0!

In ziua aceea, pe ultima pagină a „Sportului popular“ erau reproduse o serie de comentarii din presa britanică, referitoare la meciurile susținute în Anglia de echipa de rugbi a Bucureștiului. Titlul sub care erau redate aceste spicuiri din ziarele englezești, era el însuși o... reproducere a unei aprecieri făcută de comentatorul agenției Reuter: **„Rominia, o țară care se ridică pe primul plan al rugbiului mondial“.**

— Nu-ți poți închipui clipele de satisfacție și de mîndrie pe care le-am simțit citind aceste comentarii! îmi spunea ing. Virgil Ioan, pe care întîmplarea mi-l aducea în față în drumul spre redacție.

Dar iată că ne-am apucat să pomenim numele inginerului Virgil Ioan, fără să facem... prezentările de rigoare. Mulți, poate nu-l cunosc. Au trecut doar multe primăveri și multe toamne din vremea cînd Virgil Ioan apărea în fruntea echipei de rugbi a Romîniei, al cărei tînăr căpitan era.

— Și nu e vorba numai de bucuria mea, ca vechi susținător al rugbiului — și-a continuat vorba ing. Virgil Ioan — dar mă gîndesc, mai ales, la clipele de emoție și de fericire pe care le-au trăit rugbiștii noștri, obținînd în străinătate rezultate atît de frumoase. Mă gîndesc la toate acestea și îmi aduc aminte de meciurile pe care le-a susținut, în urmă cu ani, în străinătate, echipa de rugbi a Romîniei. In 1927, în cadrul unui meci susținut la Paris, am îmbrăcat și eu, pentru prima oară tricoul național. Dar, țin minte, cît de lung mi s-a părut drumul de la teren la vestiare, sub privirile ironice ale spectatorilor, care asistaseră la o adevărată ploaie de „încercări“ franceze. Scor: 41-3! Și încă eram în... progres: cu trei ani înainte echipa Romîniei fusese învinsă cu 59-3!

Fără să vreau, în clipa cînd arbitrul a fluierat, pe stadionul Dinamo, începutul meciului dintre Locomotiva-București și U.S.A. Perpignan, mi-am adus aminte de aceste jocuri și de altele pe care echipele romîne de rugbi, de pe vremuri, le pierduseră cu scoruri categorice în fața formațiilor franceze. Mărturisesc sincer că, și pentru mine, spectator nelipsit și astăzi al meciurilor de rugbi, a fost o surpriză forța de atac și rapiditatea acțiunilor întreprinse de echipa noastră. Iar francezii — nu mă îndoiesc — s-au mirat și mai mult... Și poate că au considerat victoria noastră un simplu „accident“. Dar n-a fost de loc așa. P.U.C. și după aceea și puternica echipă a Parisului, care în realitate era o selecționată a Franței, au fost, la rîndul lor, învinse de echipa Bucureștiului. Și dacă echipa Parisului a putut fi întrecută la București cu 6—0, dacă Swansea a fost învinsă la ea acasă cu 19—3 se poate spune că am făcut pași uriași în rugbi.

Succesele n-au venit însă de la sine. Dacă acel 59—3 a rămas în urmă, ca o amintire prăfuită, ca o simplă dată statistică, tot atît de departe și parcă de necrezut sînt și acele vremuri cînd, de pildă, echipa mea, Stadiul Romîn, n-avea nici sediu (ședințele „tehnice“ le țineam într-o bodegă!), cînd cu chiu cu vai încropeam un rînd de echipament și cînd la antrenamente veneau doar cîțiva jucători. Nici în visurile noastre cele mai frumoase, nu credeam că în țara noastră sportul va avea condiții de dezvoltare ca acelea de astăzi! Să nu-mi fie necaz că anii au cam început să mă apese și că nu mai sînt prezent pe terenurile de rugbi decît ca spectator?

... E foarte greu să mai spui și tu cîte o vorbă, cînd inginerul Virgil Ioan povestește despre rugbi. L-am întrerupt doar în fața redacției, strîngîndu-i mîna și spunîndu-i „la revedere“.

J. B.

Un sfert de veac de atletism

Legea implacabilă care aduce pe umerii noștri povara grea a anilor nu cruță niciodată, pe nimeni. Ba, nu: uneori, parcă sînt și excepții. Despre una dintre acestea ne-am propus să vorbim în rîndurile de față, rînduri în care veți avea bucuria să-l întîlniți din nou pe mereu tînărul nostru atlet Dinu Cristea.

Un om căruia i s-a uitat șirul anilor vieții, așa cum i s-a uitat numărul anilor închinați sportului pe care l-a iubit și îl mai iubește și acum.

Cînd a început atletismul? Nimeni din cei întrebați nu ar putea răspunde cu exactitate.

„De mult de foarte mult timp.“ — e chiar răspunsul lui.

Da, de mult. de foarte mult timp.

Dar profesiunea ne-a obligat să facem puțină „lumină“. După ce am răscolit caiete și colecții de ziare, am putut găsi o dată: 26 iulie 1955. Ziua meciului de la Oslo, cu reprezentativa Norvegiei. In acea zi Dinu Cristea sărbătorea un sfert de veac de atletism! Așadar, 25 de ani de viață dedicați sportului, care se confundă chiar cu el, Dinu Cristea. Este o pildă de abnegație, de devotament față de atletism, cu atît mai mult cu cît în tot acest timp Dinu nu și-a abandonat sportul drag nici măcar un singur an, așa cum nimeni nu ține minte să-l fi văzut abandonînd în vreo cursă. Și acum, la 44 de ani, Dinu Cristea este socotit ca unul din cei mai buni alergători de fond din țara noastră, iar Constantin Grecescu, tînărul fondist care deține astăzi prima performanță, vă poate spune cîtă putere a trebuit să strîngă pentru a-l învinge pe Dinu la campionatele republicane de la Cluj, ca și la campionatele internaționale de la București.

Dinu Cristea, muncitorul de la uzinele „Republica“ din București, este un povestitor minunat. După concursuri, după antrenamente, atunci cînd se odihnește pe vreo bancă a stadionului, în jurul lui se strîng cei tineri și el nu se lasă rugat pentru a-și depăna amintirile. Amintiri din atîtea zeci de călătorii, de la sute de concursuri la care a participat. Dacă aude cumva că i se spune „bătrînul“, se supără puțin, dar numai în glumă...

„Eu nu sînt încă bătrîn și nici nu voi fi, atît timp cît țin pasul cu voi cei tineri. Nu mă dau bătut încă. Veți vedea!“

Alteori însă, Dinu rămîne pe gînduri:

„Dacă îmi pare rău de ceva în viață, e că nu mai sînt tînăr, așa ca fiul meu Marin. Ce mai atlet aș fi ajuns dacă aș fi acum de vîrsta voastră! Dar și așa, eu mă socotesc atlet numai de 7-8 ani, de cînd atletismul, ca și celelalte sporturi, trăiește o viață nouă. Intre atletismul de astăzi și cel din tinerețea mea este o mare deosebire. Ca de la cer la pămînt. Noi nu aveam echipamentul și materialele de astăzi. Stadioane... nici stadioane ca astăzi n-am avut și nici instalațiile necesare. Dar despre concursuri!... Nu aveam atîtea concursuri, nici aceleași condițiuni de deplasare și mai cu seamă nu ne bucuram de atîta sprijin. Toate acestea trebuie să le înțelegeți mai întîi și apoi să apreciați cum se cuvine tot ce aveți astăzi la dispoziție, gîndindu-vă că noi, cei bătrîni, nu le-am avut“.

Tace apoi și se gîndește cu amărăciune la anii de atunci.

„Pentru mulți dintre voi acestea sînt poate doar... amintirile unui bătrîn — spune el — dar cu atît mai mare trebuie să fie munca voastră și mai ales să puneți tot sufletul cînd e vorba să luptați pentru o performanță“.

ROMEO VILARA